

تب انتخابات، ملتی با شکاف‌های عمیق را در بر گرفته

منبع: گاردن، شنبه ۲۱ جولای ۲۰۰۷ (۱۳۸۶ تیر)

نویسنده: یان ترینور (Ian Traynor)

برگردان: مهدی جاودانی عرفانی

خانم در حال گوش دادن به سخنرانی نخست وزیر ترکیه رجب طیب اردوغان در یک تجمع انتخاباتی. هنکن از آسوسپیت پرس

مادرزادی حق حاکمیت بر ترکیه را دارند و در دریای آبی، نارنجی و سفید-رنگ‌های نیروهای تازه به پا خاسته - در حال غرق شدن هستند. ثروتمندان نوکیسه و محافظه‌کاران اسلام‌گرا از استان‌ها و شهرستان‌ها محکم و باثبات ایستاده‌اند تا شاهد دومین پیروزی تاریخی خود در کل تاریخ انتخاباتی ترکیه در صحنه انتخابات پیش رو باشند.

بعضی‌ها این رأی گیری را جنگ بین سکولاریسم و اسلام تفسیر می‌کنند، بعضی دیگر آن را به عنوان رفراندمی برای تأیید نخست وزیر رجب طیب اردوغان می‌بینند. یا شاید بتوان آن را مبارزه‌ای بین دو تفکر و دیدگاه بر شمرد؛ دیدگاهی که خواهان ترکیه‌ای با درهای باز، دموکراتیک‌تر و دلگرم و مطمئن است؛ در مقابل ترکیه‌ای متزوی و در بند توهمند دشمن تراشی که تمام جهان خارج را در حال توطئه چینی و دسیسه بر پیش‌نشانی پنداشت.

اگمان بگیس (Egemen Bagis) مشاور نخست وزیر می‌گوید: «این انتخابی است بین کسانی که خواهان دموکراسی بیشتر هستند و آنانی که خواهان دموکراسی کمتری هستند.» پینار کرزای (Pinar Korzay) عقیده دارد: «دموکراسی یک نمایش تجملاتی است که برای هر کشور متناظر و ناآرامی همانند سمی است که کشور را در وضعیت سخت و دشوار قرار می‌دهد.»

نتیجه انتخابات ترکیه برای دو طرف رقیب، یعنی اسلام در مقابل سکولاریسم و دموکراسی در مقابل ارتش، مانند یک قمار سنگین، حساس و مهم است. این شهر (استانبول) پهناور و وسیع در ترب و تاب انتخابات گرفتار شده و پیامد تصادم شدید و خشن دو فرهنگ متفاوت، آینده ترکیه را رقم خواهد زد و حتی دورتر از حريم مشغله‌های محوری کشور از جمله اروپا، خاورمیانه و قفقاز طنین انداز خواهد شد.

در واقع همه کوجه‌ها، خیابان‌ها و میدان‌ها با نوارها، پوسترها و پرچم‌های احزاب سیاسی متفاوت ترکیه پوشیده شده. وانت‌های ستادهای تبلیغاتی در ازدحام فشرده ترافیک شهر راه می‌گشایند و غرش آهنگ‌های تکنوی بالکان آنها همه جارا به لرزش درآورده است. قایق‌ها به سمت شاخ طلایی (golden horn) در حرکتند و کشته‌های در امدادهای بسیار (Bosphorus) در رفت و آمدند تا به تبلیغ جناح‌های سیاسی خود پردازند و توجه رأی دهنندگان را به خود جلب کنند.

بوروکرات‌های حاکم با پرچم‌های سرخ و سفید کلان شهر که از روی علاقه دوست داشتند تصویر کنند به طور

است که برای هر کشور متلاطم و نا آرامی همانند سمی است که کشور را در وضعیت سخت و دشوار قرار می دهد.» یک خانم ثروتمند استانبولی که مانند خیلی از ترکها، برای زنراهای قدرتمند، ارزشی بیش از سیاستمداران قائل است می گوید: «اینجا آمریکایی لاتین نیست. اینجا ارتش شکفت انگیز بوده و ارزش بسیار بالای دارد. در اینجا همه ارتش را می پرستند و دموکراسی برای این کشور زیادی است.»

در سوی دیگر ناسیونالیست های افراطی قرار دارند که با تورهای اعمال خشونت علیه نویسندها، روزنامه نگاران و دیگران در دو سال اخیر دست می زده اند.

ایرول گل (Erol Gul) رهبر حزب MPH از احزاب ناسیونالیست افراطی که احتمالاً در انتخابات پیش رو دوباره وارد پارلمان خواهد شد اعلام کرد: «آزادی و دموکراسی بمعناون حریهای برای تعصیف کشور ما مردم استفاده

قرار گرفته است؛ در حالی که ماباید تک و تنهای از تمام پتانسیل های موجود استفاده کنیم. اینجا هوشیاری ملی بیدار شده است.»

به عملت ماهماهه فضای متنب و قطبی شده که به خاطر زور آزمایی دولت وارثش بوجود آمده، سلی اذل (Soli Ozel) کارشناس سیاسی از استانبول عقیده دارد: «الهاب انتخابات پیش رو بالا بوده و این رأی گیری برای رقبای انتخاباتی بسیار مهم است؛ اولم گوید: «این انتخابات معنی و مفهوم جهانی خواهد داشت.» بحث این است که آیا ترکیه می تواند به کشوری «سکولار»، دارای نظام سرمایمداری و دموکراتیک همراه با اکثریت مسلمان «تبديل و از

آزادی های بیشتری برخوردار شود؟

درین بیلوردها و پوسترها که در همه جای شهر دیده می شوندو چهره مردان سیاستمداری که با گام های بلند، هدفمندانه به پیش می روند را نشان می دهد. یک شکاف بزرگ درین تصاویر و عکس های تبلیغاتی به چشم می خورد. این که هیچ اثری از زنان محجبه مسلمان وجود ندارد، نشان دهنده یک منازعه آتش افروز است که در ظاهر به انتخابات زودهنگام انجامیده است.

وقتی در ماه آوریل نخست وزیر، وزیر خارجه اش «عبدالله گل» را برای پست ریاست جمهوری معرفی کرد، سر فرماندهی ارتش و مخالفان بهشت و اکتش نشان دادند، زیرا همسر آقای گل - یک مسلمان دین دار - حجاب خود

را حفظ می کند.

نتیجه آن، وقفه کامل امور، رویارویی و بحرانی بود که با اولتیماتوم شبانه به نخست وزیر همراه شد. ارتش در دهه های اخیر چهار بار کودتا کرده است. ترک عادت موجب مرض است، اما این اولتیماتوم به حزب عدالت و توسعه، به شکلی نویعی از طریق وب سایت سر فرماندهی کل اعلام شد. دلیل تهدید به کودتا از طریق اینترنت، آن بود که آقای اردوغان سکولاریسم مقدس مندرج در قانون اساسی را به خطر انداخته بود. این تهدید جرقه ای از ترس ایجاد کرد.

وفاق و اجماع کلی در استانبول و آنکارا آن است که آقای اردوغان با سماجت و پاپشاری زیاد، مرتكب یک اشتباہ بزرگ سهوی نادر شد. از این رو، انتخابات راجه های ماه زد و تراز موعده مقرر برگزار کرد تا این بحران را حل کند. تمام نظرسنجی ها نشان می دهد که او در این انتخابات مورد حمایت دوباره قرار خواهد گرفت و اکثریت ۵۵۰ کرسی مجلس در آنکارا برای دومنی باریه مدت پنج سال به دست حزب AKP یا حزب عدالت و توسعه خواهد افتاد.

چنگیز کاندار (Cengiz Candar) تحلیل گر می گوید: «مایک گام مهم روبه جلو بر خواهیم داشت. انتخابات پیش رو یک شکست بزرگ برای ناسیونالیست ها و وطن پرست های افراطی و وزراهای خواهد بود که علیه است که پوشیدن دامن کوتاه.»

آقای بگیس مشاور اردوغان و کاندیدای حزب AKP می گوید: «تصمیم گیری در مورد مسائلی از قبیل این که مردم باید چه بپوشند، بخورند، بخوانند یا فکر کنند بر عهده دولت نیست. اما در هر صورت ۳۶ درصد زنان ترکیه پارچه ای بر سر دارند و حق سرکردن روسی به همان اندازه مهم است که پوشیدن دامن کوتاه.»

اتاورد

دولت تصمیم عجولانه و شتاب زده گرفته‌اند.»

این تهدید نظامی احتمالاً نتیجه معکوس خواهد داشت و موضع اردوغان را مستحکم‌تر می‌کند، ولی در عوض ممکن است او پست ریاست جمهوری را لذت بدهد.

مهم‌ترین حزب مخالف CHP یا حزب جمهوری خواه خلق (Republican People's party) هیچ شانسی برای پیروزی در انتخابات پیش رو نخواهد داشت و تمام تلاش خود را در جهت ترساندن وارعاب مردم و اتهام به دولت و به AKP کار گرفته و ادعایی کند منشأ «اسلام سیاسی» است و این حزب نقشه‌کشیده تابا حرکت زیرزمینی و مخفیانه ترکیه را به سمت حکومت مذهبی تتوکراسی بکشاند.

کارشناس مسائل انتخاباتی و مطالعات آماری که تحلیل گر انتخاباتی به شمار می‌رود، علی کارکوگلو (Ali Carkoglu)

می‌گوید: «حتی اگر این ادعای درست نباشد، ستاد انتخاباتی حزب جمهوری خواه بسیار موفق است. دریش از ۳۰ درصد حوزه‌های رأی گیری، به کابوس سیاریوی شیبه انتقالاب ایران باور دارند. بخصوص زن‌های تحصیل کرده شاغل تصور می‌کنند خترهاشان در عرض چند سال، خود را در کشوری مانند عربستان یا ایران بینند.»

خانم کرزای چنین بینشی به قضیه دارد؛ تمام کسانی را که می‌شناسم بر ضد AKP رأی خواهند داد، زیرا همسر نخست وزیر حجاب خود را حفظ می‌کند. AKP به بازار و کسب و کار رونق حیرت‌آوری داده، اما اکنون اگر شما به پاسازها و فروشگاه‌های پوشک جدید سر برزید، دخترانی را می‌بینید که روسیری هایی با مارک‌های گوچی و لویس وتون (Louis Vuitton) بر سر دارند. ایران به ما خیلی نزدیک است و این مردم رانگران می‌کند. سکولاریسم برای مالز دموکراسی مهم‌تر است.

دلجویی

چنین بحث و جدل‌هایی پس از دلجویی و وعده و وعد دلت، به آرامی فروکش کرد؛ آقای بگیس مشاور اردوغان و کاندیدای حزب AKP می‌گوید: «تصمیم‌گیری در مورد مسائلی از قبیل این که مردم باید چه بپوشند، بخورند، بخوانند یا فکر کنند بر عهده دولت نیست. اما در هر صورت ۶۴ درصد زنان ترکیه پارچه‌ای بر سر دارند و حق سرکردن روسیری به همان اندازه مهم است که پوشیدن دامن کوتاه». روسیری در این انتخابات تبدیل به یک موضوع توتنی^(۱) سمبول شده است که انتخابات را به رقابتی بین اسلام‌گرایان بسته و سکولارهای ارتشی تبدیل کرده. آقایان اذل و کندار عقیده دارند؛ این فقط یک بهانه است. نبرد اصلی بر سر قدرت است.

کشور در وسط یک انقلاب آرام،

طولانی و پیچیده قرار دارد. طبقه سیاسی و اقتصادی حاکمه در آنکارا و استانبول که به طور سنتی اداره ترکیه مدرن اعم از ارتش، سازمان‌های اطلاعاتی، بوروکراسی و قضایت را بر عهده داشتند، با مسلمانانی از طبقه متوسط، برخاسته از شهرستان‌ها و استان‌ها جایگزین می‌شوند. این طیف دارای

روسیری در این انتخابات تبدیل به یک موضوع توتنی سمبول شده است

آقای اذل عقیده دارد: «به خاطر

اشتباهات زیاد احزاب مخالف، اردوغان و AKP ترکیه‌ای دموکراتیک‌تر، با درهای باز و دگرگون شده را نمایش می‌دهند.»

جسارت، ریسک‌پذیری بالا، بلند پرواز، موفق و عمیقاً محافظه‌کار و مذهبی هستند و با این که سابقاً محروم بوده‌اند، مصراوه در طلب به دست آوردن قدرت هستند.

معمای آقای اردوغان، چهره مردم ترکیه جدید را نشان می‌دهد و حزب عدالت و توسعه او، عامل سیاسی این حرکت زلزله‌وار و عظیم است. اور اولین حضورش در اریکه قدرت، کاملاً موفق بود. وی با اتحادیه اروپا مذاکرات را آغاز کرد، تورم افسارگسیخته را مهار کرد، نرخ بهره را کاهش داد، متوسط درآمد را به بیش از دو برابر افزایش داد و با بازکردن درهای کشور، باعث جذب سیلی از سرمایه‌های خارجی شد. او ترکیه را زگرند صدمات و فجایع گوناگونی که درکشور همسایه، عراق پدید آمده بود، حفظ کرده است.

جرالد کناوس (Gerald Knaus) از اتریش که ریاست گروه مشاوره اقتصادی در استانبول را بر عهده دارد، می‌گوید: «اردوغان کاملاً سیاست ترکیه را متحول کرده است. زنجیره‌ای از اتفاقات سودمند و خوب، پشت سر هم رخ داده است.»

در قمار جهانی شدن، ترکیه یکی از برنده‌گان بوده است، اما ادر این قمار، بازنه‌هایی هم وجود دارند که منبع تغذیه واکنش‌های منفی ناسیونالیستی هستند و باعث واپس گرایی ناسیونالیست‌های افراطی شده‌اند. این به نوبه خود منجر به بمب‌گذاری و قتل، فساد و حیله‌هایی کشیف دستگاه امنیتی و آزار و اذیت و ارعاب آزادی‌خواهانی از جمله ارهان پاموک (Orhan Pamuk) – برند جایزه نوبل ادبیات – شده است.

بدگمانی

آقای اردوغان بدگمانی هایی را هم برانگیخته است. او مظنون به وارد کردن دوستان مذهبی خود به بدنۀ دولت – که بیشتر بر پایه تقوا و وفاداری انتخاب شده‌اند تاشایسته سالاری – است. در کنار آن، به اشتباه و در تلاش برای به چنگ‌آوردن ریاست جمهوری می‌توان اشاره کرد. وی همچنین به نمایندگان و

مذهبی جدید، مسلمانان محافظه‌کار پر درآمد» است. شهردار سابق استانبول، فوتالیست پر اثری و اسلامگرای انقلابی تندرو در دوران جوانی می‌گوید، او باز همی یک حزب محافظه‌کار و دموکراتیک بر پایه ارزش‌های مذهبی، مشابه دموکرات مسیحی‌های اروپا، به بلوغ سیاسی خود رسیده است. منتقدان اردوغان، از یک حرکت اسلامی زیرزمینی نگرانند.

ژنال یاشار بیوکانیت (Yasar Buyukanit)

فرمانده ستاد نیروهای مسلح. او نظامی گری را بر سیاست ترجیح می‌دهد. ژنال در پشت پرده، در صدور تهدید‌ضمیمی به کودتا علیه دولت اردوغان نقش مهمی داشت. با این کار، نمایش قدرتی بین ارتش و سیاستمداران شروع شد که درنهایت به انتخابات پیش رو انجامید. وی که در آگوست گذشته جانشین فرمانده میانه روتیر پیشین شد، از دخالت در امور سیاسی چندان ایالی ندارد. شاخه سیاسی ارتش، حزب اصلی، اما ضعیف مخالف دولت شناخته می‌شود. وی مدتها در مرکز سر فرماندهی ناتو در بلژیک و به عنوان فرمانده اطلاعات ارتش در مرکز فرماندهی جنوبی ناتو واقع در تاپولی مشغول به خدمت بوده است. به عنوان فرمانده دومین ارتش بزرگ ناتو، به خاطر داشتن روابط گرم و نزدیکش با پاتنگون – باوجود تنفس حاد میان امریکا و ترکیه بر سر جنگ عراق – مورد توجه است.

مصطفی کمال، آتا تورک، پدر ملت

در سال ۱۹۲۳ افسرارش عثمانی رهبری انقلابی را که منجر به ایجاد ترکیه نوین شد و از میان ویرانی‌های به جا مانده از امپراتوری عثمانی برخاسته بود، بر عهده داشت. شخصیت وی در ترکیه مورد احترام و پرستش بسیار است. آتا تورک برای ترکیه آن نقشی را دارد که نهین برای اتحاد جماهیر و مائو برای چین!

AKP... وهم ترین رقبای

حزب جمهوری خواه خلق (Republican People's party) (Deniz Baykal) توسط آتا تورک ایجاد شد و دنیز بایکال (Deniz Baykal) سیاستمدار باسابقه، هدایت آن را بر عهده گرفت و فدارانه از سکولاریسم حمایت می‌کند.

حزب نهضت ناسیونالیست (Nationalist Movement party) (Devlet Bahceli) هدایت می‌شود. یک گروه راست افراطی که در سال ۲۰۰۲ قسمتی از ائتلافی بود که در مقابل AKP شکست خورد.

حزب دموکرات

حزب راست میانه‌رو، که محمات آگار (Mehmet Agar) رهبری آن را بر عهده دارد و به احتمال زیاد اگر AKP نتواند به تنهایی دولتی تشکیل دهد، در تشکیل دولت متحد AKP خواهد بود.

پی‌نوشت:

۱ - توتم: روح یک چیز مقدس که با قبیله‌های سرخ پوستان در ارتباط است. م.

پارانش اجازه داده فضایی ایجاد کند که عدم تحمل در مقابل رفتار و عادات نامسلمان‌ها را تشویق می‌کند. تمام شواهد نشان می‌دهد این شک و تردیدها حکایت از یک حرکت زیرزمینی باقصد و غرض خاص دارد.

آقای کارکوگلو می‌گوید: «آنها این حرکت را به عنوان شروع یک پایان تلخ می‌بینند. این نشانه‌ای از تصرف و کنترل تمام نهادهای مرکزی جمهوری به دست محافظه‌کاران اسلامگرای اطرافیان آنهاست.»

با وجود عقاید این چنینی، نظر و نگرش کلی بر این باور است که باید خوش‌بینانه به قضیه نگاه کرد، به عبارتی حکم بر برائت است مگر آنکه خلافش اثبات شود.

آقای سلی اذل عقیده دارد: «به خاطر اشتباهات زیاد احزاب مخالف، اردوغان و AKP ترکیه‌ای دموکراتیک‌تر، بادرهای باز و دگرگون شده را نمایش می‌دهند، این کاری است که آنها انجام می‌دهند. حتی اگر دقیقاً به نتیجه کار خود آگاه نباشند، اگر آنها در انتخابات پیش رو اکثریت آرا را بدست آورند، تنها انتخاب و نه بهترین انتخاب آنها، بازگردن فضای سیاسی کشور است.»

براساس نظرسنجی‌ها اردوغان اکثریت آرا را بدست خواهد آورد و قادر خواهد بود رهبری دولت تک خوبی خود را بر عهده داشته باشد.

آقای کندار می‌گوید: «مسئله اصلی این انتخابات، مسئله روسی یا سکولاریسم و اسلام نیست. تنها مسئله حقیقی این است که اعتماد و اعتقاد مردم به اردوغان تا چه حد محکم و پارچه‌است و وی از این اعتماد چگونه استفاده خواهد کرد. همه چیز بستگی به میزان و ابعاد پیروزی او دارد.»

نقش‌های کلیدی

رجب طیب اردوغان

نخست وزیر ترکیه برای دومین دوره پنج ساله به عنوان رهبر حزب AKP، حزب عدالت و توسعه ابقا شد. این حزب AKP نماینده «طبقه متوسط